

Γεύμα Τσιγγρού τρανόν,
Φλόαξ χωρίς σκηνών.

(Τὸν Ἀναδρόταν ἐξοχῆ... τριγύρω καταρράχται
καὶ ποταμοὶ καὶ χείμαρροι καὶ πρασιαὶ καὶ φράκται,
κι' ὁ ὑπατριδῆς ὁ Τσιγγρὸς ἐκεῖ περιπατῶν
μετὰ χαρᾶς κι' ἐξήφως λαλεῖ καθ' ἑαυτόν).

ΤΣΙΓ.—Μὰ μήπως εἶναι δυναρῶς... καλὴ μὲ τῆναι τοῦτα;
οἶγου! καὶ φέρτεν τὰ βρολιὰ καὶ φέρτεν τὰ λαγοῦτα.
'Ο Βασιλεὺς θάλλῃ ἐδῶ μὲ δὴ τῆ φαμίλια...
οἶγου καὶ φέρτεν στέφανα καὶ στρωτέων χαμομήλια.
'Ο Βασιλεὺς θάλλῃ ἐδῶ μὲ εἰο τὸ Παλάτι
νὰ φῆν' σ'τὸ Τραπέζι μου καὶ νὰ μοῦ 'πῆ σπολλάτη.
Σὲ ποῖν ὡς τὴν ἴνηκεν τιμὴ καὶ δόξα τόση;..
'Ο Βασιλεὺς 'στὸ σπῆτι μου... ὁ νοὸς μου θὰ φουντόση.
'Ο Βασιλεὺς 'στ' Ἀνάδρουτα... ἀκουτέον τὸ βρε βούδια,
ὅπου οἱ πρέπου μοναρχὰ νὰ τρώτεν κουντουρούδια,
ποῦ γὰρ μεγάλο ἀνθρώπο κι' ἐμένα ἐν θαρρατε,
γιατὶ καὶ οἱ νὰ κάμετεν Τραπέζια ἐν ἴμορεϊτε.
'Ο Βασιλεὺς 'στ' Ἀνάδρουτα... βασιτάτεν τὸν νοῦ μου.
ἐλάστεν, διαδρόντου γυοῖ, νὰ ὄητεν τὸ μενοῦ μου.
Νά! ἔρχεται ὁ Βασιλεὺς... μαζὶ κι' ἡ Πριγκηπέσσα...
γιὰ ὄητεν ἡ λιστα μου καὶ τί ἐν ἔχει μέσα;...
ὡς καὶ φαυλαῖς χελιδονῶν, ποῦ τρώειν οἱ Κινέζοι...

θὰ ζαλιστῆ καθίνας οὐς μὲ τοῦτο τὸ Τραπέζι,
καὶ καθενὸς, διαδρόντου γυοῖ, θὰ πέσουνε τὰ σάλια
καὶ εἰοι οὐς θὰ χάστεν τ' αὐτὰ καὶ τὰ Πασχάλια.
Πολλοὶ Τραπέζια ἤκαμαν τοῦ Βασιλεὺς μεγάλα,
μὲ σὴν καὶ τοῦτο ποῦθενά ἐν ἤγινε κανένα...
γιὰ ὄητεν τὰ πιάτα μου καὶ τὰ σερβίτοια τάλλα
καὶ ἴητεν ἀν ἔρρισκεται καὶ ἄλλοι σὴν κι' ἐμένα.
Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλιστα, διαδρόντου περιτρώμοι,
ὅπου θὰ φῆν' μὲς' σ' αὐτὰ κι' ὁ Βασιλεὺς ἀκόμη,
θὰ τιμηθῶνε τοῦ Τσιγγροῦ τὰ πιάτα τῆς πολῆ,
καὶ τότε ποῖς θὰ τὸν βασιτῆ καὶ ποῖς θὰ τοῦ ἴμλι;

(Ἐ Βασιλεὺς 'στ' Ἀνάδρουτα μὲ τὴν Αὐλή του φθάνει
καὶ γονατίζει ὁ Τσιγγρὸς καὶ τρεῖς μετάνομοις κάνας.)

ΤΣΙΓ.—Καλῶς τὰ μάτμα οὐς τὰ θρό, Μεγαλειότητέ μου...
τέτοια τιμὴ, νὰ οὐς χαρῶ, ἐν ἤλιτσια ποτὶ μου.
'Ἐν ἔχω μάτμα νὰ οὐς ἔδω καὶ γλῆσσα νὰ ἴμλισω...
ἀφῆτεν με, νὰ οὐς χαρῶ, νὰ πέσω νὰ φιλῆσω
αὐτὸ τὸ γῆμα ποῦ πατεῖ βασιλικὸ ποδῆρι
καὶ ἄς μὲ πέρουνε 'στὸ μεζὲ ζεταίποτο γαδάρο.

(Ὁ Βασιλεὺς ὅσ' ἠν Τράπεζαν τὴν θέαν τοῦ λαμβάνει
κί' ὁ σπαρτίτης ὁ Τσιγγρὸς τὸν σερβιτόρο κάνει.)

ΤΣΙΓ.—Νάί φάτετε τὸ ἔχειν μου καὶ ἔλα μου τὰ βόλγια,
τὸν Ὄρωπό, τ' Ἀνάβρυτα καὶ τὰλλα περιβόλγια,
ἀλλὰ τὸν Μεγαλόσταυρο μόνάχα σὰς γυρεύω,
κί' ἐγὼ μὰς ὅτ' Παλάτι σὰς θάλωθ' ἀ μαγειρεύω.

(Μακρὰν ταίναν ὅσ' ἠν Τσιγγρὸ ὁ Βασιλεὺς περνεῖ
καὶ ὁ Τσιγγρὸς μ' ἐλόχευσε ποτήρι τὸν κερνεῖ.)

ΤΣΙΓ.—Πῆλτεν, Μεγαλειότατε, νὰ φύγουν ἡ χολαῖς...
ἂν ἤπνε τοῦτο τὸ κρασι κανένας Βασιλέας.
'Εγὼ πληρώνω τακτικὰ μεγάλους ἑπιστάταις
καὶ δούλους καὶ γραμματικούς καὶ σκύλους καὶ δραγά-
καὶ ἔλα τὰ Τραπεζία μου κοσιῦνον ἀκριβῶς... [ταῖς,
πῆλτεν, Μεγαλειότατε, καὶ βόλτεν το στραβά.
'Σὰν τὰ Τραπεζία τοῦ Τσιγγροῦ ἂν κάνουν σὺτε Φράγ-
[γοῖ...
διντὸ δραγμαῖς, νὰ σὰς χαρῶ, κοσιζέ: τὸ σπαρτάγγι...
Πῆλτεν, Μεγαλειότατε... ψυχῆ μου ὅτ' ἀ Πατήσια...)

(Ὁ πρίγκηψ ὁ Χριστόφορος φωνάζει ἐμπάρμπα τσίσινα,»
κί' αὐτοῦ ὁ μπάρμπα ὁ Τσιγγρὸς σιγὰ σιγὰ τὸν κερνεῖ
καὶ εἰς τὸν Βασιλόπαιδα τὴν παραμάνια κάνει.)

ΤΣΙΓ.—Πῆδῶστεν, χορφέτεν, νὰ πᾶν ἡ πίκραις κάτω
καὶ ὁ Τσιγγρὸς σὰς χαιρετᾷ μὲ τὸ πούγγι γεμάτο.
Φάτεν, Μεγαλειότατε, καὶ ἀπ' αὐτὰ τὰ φρούτα...
ἀς παίξουν τὰ σιμάρματα, ἀς παίξουν τὰ λαγούτα...
Μὲ τόσα πλοῦτη τοῦ Τσιγγροῦ ὁ νοῦς σὰς ἂν σασιζέ;
δὲκα δραγμαῖς, νὰ σὰς χαρῶ, ἡ φράουλα κοσιζέ.
'Ἡ δέξια τὴν σακκοῦλὰ μου κονταῖ: νὰ φερᾶν...

(Γῆ νὰ γελᾶσουν τὰ παιδιὰ καὶ τὴν ἀρκοῦθα κάνει.)

ΤΣΙΓ.—Ἐμῆθουσα, μ' ἐπῆσανε τὰ Χιῶτικα καπερίτσινα...
νά! σπᾶστεν τὰ τσανάκια μου καὶ ἔλα τὰ σερβίτσινα...
Ὀδοῦ!... ἦσαι!... ἐμῆθουσα... ἂν ἔξρω τί νὰ κάνω...
Ὀδοῦ!... ὁ Μεγαλόσταυρος ὅτ' στήθος μου ἀπάνω...
'Ὁ Βασιλεὺς ὅτ' σπῆτι μου... ὁ κόσμος ἀς τὸ μᾶθη,
κί' ἀς χάση κάθε μου ὄχτρος ταγὰ μὲ τὸ καλᾶθι...
'Ἀς τὸ τηλεγραφεύσουνε οἱ τόσοι μου ἀδέρφοι.
'Ὅτ' Σόρα, ὅσ' ἠν Τσιροσινά, ὅτ' Χιῶ καὶ ὅτ' ἠν Ἐδρόπη...
Νάί πάρετεν τ' Ἀνάβρυτα καὶ καθεμιά μου μάνδρα...
δῖνο τρακόσιαις μετρηταῖς κί' ἐγὼ ὅτ' ἠν Ἀλεξάνδρα...
'Ἀς πᾶν, Βασιλέ, κί' αὐτὸ μὲ τὰλλα τὰ κοντόλια...

(Ὁ Βασιλεὺς εὐχαριστῶν ἀδεῖζει μὴ μποτιλια.)

ΤΣΙΓ.—Καρίζω καὶ τὸν Ὄρωπό... ἔδῖβα ἡ πατρίς...

(Ὁ Βασιλεὺς εὐχαριστῶν ἀδεῖζει ἄλλαις τρεῖς.)

ΤΣΙΓ.—Πῆδᾶτεν, τραγουδεῖτεν καὶ μὲ τὸ παραπάνω,
κί' ἐγὼ τὸ ἴσο σὰς βαστώ, τὸν γάβαρο σὰς κάνω...
Μοῦ βάζουν Μεγαλόσταυρο καὶ ἀπ' ἐμπρὸς κί' ὀπίσω...
ἀθόνερο γὰ τὸ θεῶ νὰ μὴ λιγοθυμῶ...
Ὀδοῦ!... τὸν Μεγαλόσταυρο, διαβόντρο γυροῖ, ἔπῆρα,

καὶ τὸ μαντάτο γράφετεν ὅτ' ἠν Χιῶ καὶ εἰς τὴ Σόρα...
ἦσαι!... ὁ Μεγαλόσταυρος ἴπιπλιος τὸν νοῦ μου...
ἔλαστεν κί' ἄλλη μὴ φορά νὰ ὄητεν τὸ μενοῦ μου.

(Ὁ Χιῶτης ἐθουσιαιοθεῖς τσακίζε: μὴ μποτιλια
κί' ὁ Βασιλεὺς σπᾶνετα μὲ ἔλα τὴν φράουλα,
κί' ὁ εὐεργέτης ὁ Τσιγγρὸς μὲ τοῦμαται ἴσινα φράγε,
ἡ δὲ Ἀδὴ τὸν βεβαῖοι πᾶς πάντα θὰ τὸν ἔχη.)

Πρὸς τὴν Ἀδὴν ἐπιστολῆ,
ἀνδιαφέρουσα πολὺ.

'Ἀφοῦ τραπέξ: ἔκαμε εἰς τὴν Ἀδὴν ὁ Χιῶτης,
τολμῶ κί' ἐγὼ ὅτ' σπῆτι μου, καθὸ φερροδότης,
νὰ προσκαλέσω τὴν Ἀδὴν μὲ ἔδον μου τὸ θάρρος
κί' ἀς δοδοχήση κί' εἰς ἐμὲ μικρὸν νὰ δώσω βάρος.
Θὰ ἔχω ὅτ' τραπέξ: μου ἑλληνικὸν γχιουβέτσι,
γιασῦρι καὶ σπληνάντερα κί' ὄλλιον κοκορέτσι.
'Ἄν εἶναι Μεγαλόσταυρο, ἄλλ' εἶμεθα κί' ἔμετε,
μόνάχα ὁ σῖορ Τσιγγρὸς δὲν φαίνεται ἀσίκης,
ἐλπίζων δὲ ν' ἀζιωθῆ καὶ ταῦτης τῆς τιμῆς
μῆνε θεράπων ταπεινός...

ὁ Σταυρὸς ὁ Μπουλίκης.

(Ἀπάντησις ἐκ τῆς Ἀδὴς καμῖα δὲν ἐδόθη
καὶ μένου ἀνεκπλήρωτοι κί' οἱ τοῦ Μπουλίκης πόθοι.)

Καὶ ὄλλαις ποικιλιαῖς,
μ' ἄλλους λόγους Ἀγγελιαῖς.

'Ἀπόκριφα τῶν Ἀθηνῶν καὶ θαύματα ἐκείνου
τοῦ τρελλοῦ Ἀγγλοῦ τοῦ Τζακὶ τοῦ Περιγηγιότου...
ἔγραψαν κί' ἐκδίδονται ὀπὸ τοῦ Φερντινού,
ἀσχολουμένου εἰς αὐτὰ κί' ἔσο' ὅτε ποιητοῦ.

'Ἀς μᾶθη κάθε Νομικὸς καὶ ἡ Δικαιοσύνη
πῶς βῆγχαν τότε ἡ *Εκλογα Λεξις—Κοινοτατικῆς*,
κομὴ ἀπεναντίσις ἔντιμου Ἀντόνιου Μομφερράτου,
ἂν ἔδινε ἰλιουστρίτσινα εἰς πρῶμος ἀδουκάτου.

Βιογραφία γλαφυρὰ τοῦ πάλαι Μομφερράτου,
γράφεται ὀπὸ τοῦ Παναῖ, ἀνδρὸς λογιωτάτου.

'Ἐπὶ Ζαχαροπλαστοῦ ἐκείνου τοῦ Βαλοσῶμη,
κάτω τοῦ Ἰπουργεῖου τοῦ τῆς Δικαιοσύνης,
θαυμάσιον γρανήτιον θὰ εὐρῆς μὲ καλᾶμι
καὶ παγωτὰ ποικιλια καὶ ὄρας εὐφροσύνης.
'Ἐκαί μὲ καλαμᾶκι τὸ παγωτὸ ρουφῆς
καὶ εἰς σπανίαν γεῦσαι κί' ἀπόλαυσιν τρυφῆς.